

gjøres Regning paa i det kommende Finantsaar, da skal jeg ogsaa i den Henseende tillade mig at fremsætte et Par Bemærkninger. Den Sum af 600,000 Rbd., som jeg ganske i Forbigaaende nævnte igaar, er fremkommen ved at sammenlægge de Udgiftsbeløb, som forskjellige Lovudkast gjøre Krav paa, med de Udgiftsbeløb, som ere opførte i Finantsloven, hvortil naturligtvis er føiet Bidraget til Fællesfinantserne, det saaledes udfomne Beløb er fradraget Aarets calculerede Indtægter; men der kan jo selvfølgelig skee Forandringer heri i Aarets Løb. Naar man imidlertid allerede nu vil gjøre sig en Forestilling om, hvad et saadant eventuelt Overskud kunde anvendes til, maa jeg tilstaae, at jeg har nogen Betænkelse ved at gaae ind paa det Forslag, som foreløbig er fremkommet fra den ærede Rigsdagsmand og som gik ud paa strax at foretage en Nedsættelse i Stempelpapirafgiften. Det maa nemlig vel erindres, at dette Overskud jo kun er beregnet for det kommende Finantsaar, og at det kan stille sig ganske anderledes i et paafølgende, hvortil paa den anden Side den Afgang, der ved et saadant Forslags Gjennemførelse vilde finde Sted i Stempelpapirs-Indtægterne, vil være stadig. At foretage en Nedsættelse i Stempelpapirafgiften for bestandig eller idetmindste for et længere Tidsrum, fordi der et enkelt Aar viser sig et Overskud, finder jeg noget betænkeligt. Hvad forøvrigt Stempelpapirs-Anordningen angaaer, da vil det være det ærede Thing bekendt, at der i den Henseende af min Formand er nedsat en Commission, som allerede har begyndt sin Virksomhed, og som vist i den Henseende vil gjøre Alt hvad den kan for at fremme Sagen saa hurtigt som mulig. — Ved samme Leilighed omtalte den ærede Rigsdagsmand Udskykningsanordningen; jeg forstod ikke rigtig, i hvilken Forbindelse denne egentlig staaer med Anvendelsen af Overskuddet; det beroer maaffee paa en mindre rigtig Opfattelse af mig, men jeg forstod det ikke rigtigt. Hvad imidlertid Udskykningsagen angaaer, saa turde det være vanskeligt under en Behandling af Finantsloven at komme ind paa, hvorledes Udskykningsvæsenet i det Hele burde indrettes. Det var en Tanke, der en Tid meget beskæftigede

mig, ganske at frigive hele Udskykningsvæsenet, saaledes, at saavel Udskykning som Sammenlægning blev aldeles fri. Der er meget, der taler derfor, og man kan være temmelig overbevist om, at hvor Udskykningen skulde blive for stor, der vilde igjen Sammenlægning finde Sted, og saaledes Sagen ordne sig af sig selv. Imidlertid er det en Sag, som har været meget omventileret, og der kan vistnok ogsaa ansføres meget betydelige Grunde for den modsatte Mening, nemlig, at der dog burde være en Lovbestemmelse i saa Henseende, for at der ikke paa den ene Side skulde danne sig et Proletariat, og paa den anden Side blot store Giendomme. Hensigten med, at den ærede Rigsdagsmand for Dieblisset omtalte denne Sag, var imidlertid at antyde, at Afgjørelsen af Udskykningsager burde skee af Amtmanden og ikke af Indenrigsministeriet; det var i Særdeleshed, saavidt jeg forstod ham, af den Grund, han meente, at Udskykningsvæsenet burde ordnes med Hensyn til de locale Forhold paa de forskjellige Steder; men jeg troer ikke, at dette vilde opnaaes paa den af den ærede Rigsdagsmand antydede Maade, thi netop naar man vilde overdrage Afgjørelsen deraf til Amtmanden, saa maatte der gives visse almindelige Regler, og saadanne vilde igjen medføre, at det vilde blive vanskeligt at afgjøre disse Sager med Hensyn netop til de forskellige stedlige Forhold. En anden Sag var det, naar Udskykningen aldeles blev frigiven, thi saa behøvedes der ikke Andet end at indmelde til Ministeriet, hvorledes Udskykningen gik for sig, for at det Fornødne kunde blive optaget i Matriklen. — Hvad angaaer det, der igaar blev omtalt af en anden æret Rigsdagsmand (Dypermann) med Hensyn til Skovskytlen af de Skove, som ere i Statens Eie, hvilken Skovskytid i sin Tid er bleven tilladt at udgaae af Regnskabet, fordi den blev anseet som en reen Versursum, da er der vistnok, som jeg ogsaa tidligere har udtalt, Meget, der kunde tale for, at denne Skovskytid igjen burde indføres; jeg anseer det imidlertid for tvivlsomt, at dette kan skee ved en Behandling af Finantsloven; efter min Mening bør det skee ved en Skattelov, hvortil et eget Forslag vil blive at forelægge. Der er endnu et Punkt, som den